

בדרך הישיר



גליון פרשת נח
גליון ל"ט

יד"ל ע"י איגוד חבורות הבחורים דחסידי קרעטשניף בארה"ק
- פנימי -

בדרך הישיר

'אחר' המדבר

"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את הא-לוקים התהלך נח, ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת", אפשר לפרש הכוונה על פי מה שהזכרנו כמה פעמים (בשבת סליחות, [כמובא להלן]), בחובת הזהירות שלא להוציא דבר מפיו אם לא התבונן קודם הדיבור אם הוא כהוגן, אלא קודם כל דיבור יקדים מחשבה תחילה מה שהולך להוציא מפיו ובלשונו, ויש בזה תועלת מרובה הן בתורה והן בעבודה והן בהנהגה בין אדם לחבירו, וע"י קבלה זו יזכה האדם להצליח בכל הענינים ברוחניות ובגשמיות.

בתורה - בלימוד התורה צריך לומר סברות ישרות ונכונות על דרך האמת, ומאוד צריך זהירות שלא לרמות את עצמו, וילמד על אדני הפשט הישר, ויחשוב בקרבו כמה פעמים האם לומד עם הפשט הנכון, ועי"ז יזכה לחדש חידושי תורה, וללמוד לאמיתה של תורה.

בעבודה - הוא עבודת התפילה, כמבואר בגמרא (תענית ב.), בעת התפילה לכוון פירוש המילות, ויחשוב בקרבו האין אני מתקשר עם פירוש המילות, ועד כמה נוסח התפילה נוגע אלי, ועל דרך זה צריכים לעלות מעלה מעלה בעבודת התפילה.

בין אדם לחבירו - בטרם גשתי לומר איזה דבר לחבריו וידידי, יתבונן בקרבו באיזה אופן וצורה יאמר להם הדיבור שלא יבייש ח"ו, והאם הדיבור הזה יהיה לתועלת.

וזהו רשמי הכתוב, אלו הם התוצאות שלא המתנהג בניחוחא וביישוב הדעת, וכל דבר אשר הוא עושה הוא ביישוב הדעת תחילה לדעת האם המעשה אשר הוא הולך לעשות הוא כהוגן, ויבא לידי פעולה טובה או להיפך ח"ו, 'נח' התוצאות הם דברים טובים ונוחים לאדם, ויולד נח, שהמתינות וישוב הדעת מועיל לשלשה דברים אלו שהעולם עומד עליהם, את 'שם' רומז על התורה הכתוב (בראשית ט' כ"ז) "וישכון באהלי שם", את 'חם' רומז על עבודה, כמבואר בספה"ק שצריך להתפלל בבחינת "חם לבי בקרבי" (תהילים ל"ט ד'), ואת 'יפת', רומז שצריך להתנהג בין אדם לחבירו בסבר פנים יפות, וכל שכן שלא לצער ולפגוע בו ח"ו.

גליון ד"ת נח תשע"ג

האדם הוא 'מדבר'

ועיקר מעלת האדם, זהו שהוא בדרגת **מדבר**, והאין ילך האדם, וינבל פיו ולשונו בדברי הבל ושטות, ועוד אח"כ ירצה לגשת אל התפילה ואל לימוד התורה, וירצה להרגיש מתיקות ועריבות והתקשרות, בודאי שלא ירגיש, שהרי פיו מגושם ומלכלך.

סגולת הנוצר פיו

ואדרבה, כאשר יצור פיו ולשונו מדבורים אסורים, ובמקומות האסורים [בשעת התפילה וכדו'], מעלתו רבה מאוד, כדאיתא ב'מדרש פנחס' (אות ע"ג), דכאשר האדם רוצה לדבר ואינו מדבר מחמת שנוכר שיש בו חשש איסור, היא עבודה גדולה, שאינו יודע בה רק השי"ת בעצמו, ואין המקטרגים יכולים לגשת לזה.

והרה"ק הקדושת לוי זיע"א כתב (פרשת וארא), בשם ה'ארי"ז ז"ל, שצריך לכל אדם להאמין שהדיבור שלו עושה נחת רוח לבוראו, ופעול פעולות טובות לישראל ע"י הדיבור, וכשאדם מאמין כן צריך לשמור הדיבור מכל שטות והבלים, ולפיכך צריך לדבר רק בדברי תורה, וכשאדם עושה זה עושה נחת רוח לבוראו, והקב"ה עושה לו כל מה שצריך ע"י הדיבור שלו שהדיבור פועל פעולות טובות.

צריך לאחר דיבורו מעט

ולדרגה זו של שמירת פיו, תבוא לו רק אחר שלפני כל דיבור שמוציא מפיו, ימתין ויחשוב קודם לזה, מה ידבר ואין ידבר וכמה ידבר, ועי"ז יצא מפיו דיבורים נקיים ומוזככים, כנ"ל בדברי המשך בעמ"ב'

הנה בזהירות הדיבור, צריך שמירה יתירה ומעלה, דע"י דיבור האדם נפעלים מעשים בעוה"ז ובעוה"ב, הן לטוב והן למוטב.

הדיבור משפיע מעילא לתתא

ואין הנאמר כאן מכון רק לצדיקים וגדולים, אלא אל כל איש ישראל למגדול ועד קטן, בכל מצב שהוא, דיבורו משפיע, כדאיתא בתפארת שלמה' (פרקי אבות פרק א') בבניאר המשנה (ו) 'והוי דן את כל האדם לכף זכות', דלכא"ו מה מעלה ומוריד הלצת זכות שיליץ על חברו, ומפרש וז"ל, אכן הנראה לי, כי הורו לנו בזה גודל איש הישראלי ורב פעלו בדבורו בעולם הזה, אשר לו הכוח והיכולת להתעורר כן בעליונים למעלה כמוהו מכל אשר יצא מפיו הן לחוב והן לזכות, כי כאשר האדם מלמטה הוא מליץ ישר ומדבר זכות על חברו, הנה מעורר על ידו ג"כ למעלה מליץ טוב ומזכיר על רעהו להגיד עליו ישרו וכ"ו.

בכוח הדיבור

ועוד איתא בתפארת שלמה' (פרשת תרומה), דיש ללמוד כוח הדיבור של בני"י, מהידן דבהמה ש חולין ששחטו בעזרה נפסלת משום חולין שנשלח בעזרה, ואילו אמרו עליה בעליה שמקדשתו, ושחטוהו מחוץ לבית המקדש חייבים בכרת, ומצא שע"י דיבור האדם נשתנה דינה להיפך הגמור.

וכן ב'מחצית השקל' (א"ח סי' ר"ט) כתב, על דברי ה'מג"א' (שם) שעל כל מה שקונה לכבוד השבת יאמר לכבוד שבת, כי ע"י הדיבור יחול קדושת שבת על החפץ, שאין הדיבור דבר ריק.

א-י-כ-ה

הן עתה עברו להם יומי דתשרי, ימים נעלים ומיוחדים, בהם אנו מרגישים מקורבים מאוד להשי"ת, ע"י עבודות התפילה והמצוות שבזה החודש, סוכה לולב וכדו'.

אך עתה נשאל, א-י-כ-ה, הן עברו הכל, איפה הרשימה של ימים אלו, מה הועילו, האם זה תכליתם שיעברו כהרף עין ואיננו, בודאי שלא, אלא, שמהם יבוא ההשפעה לכל השנה להתנהג כראוי.

וכן הסביר הרה"ק הבעל התניא זיע"א, כאשר היה תחת מסגר, ובא אליו מלומד אחד לשואלו, האין שייך שכתוב בתורתכם, ששאל הקב"ה לאדם הראשון "איכה", האיננו יודע הכל, השיב לו, בהקדמה שמאמין שכל התורה הוא נצחית, ולתשובתו הן, אמר שהפסוק מדבר לכל איש ישראל באשר הוא, ושואל לו, "איכה", ווי האלסטו אין דער וועלט?!

אך בוודאי כל אחד קיבל על עצמו כל מיני קבלות, ואפילו קטנות, בימים הטובים, וכל אחד לפי עניינו מה שיוודע בנפשו שצריך תיקון, וכאשר יקיים אלו הקבלות בוודאי ישאר בו הרשימה מהימים שעברו, וישפיע בו שפע קודש למשך כל ימות השנה לזכור שאף יבוא חודש תשרי לשנה הבאה.

ולא יאמר האדם, אני אעביר כל הימים נעלים על פני, ואמשיך בדרכי כמקדם ח"ו, ורק אדאג שלכה"פ בני וצאצאי ילכו בדרך הישר, ועליהם אתפלל כל היום ואחנכם לתורה ועבודה, לא כן הוא הדרך, כדמרגלא בפומי' דכ"ק מרן רבינו שליט"א בשם אחד מן הצדיקים, דכאשר יהיה "יוסף ה' עליכם", דהיינו שאדם בעצמו יוסיף על עצמו, בעבודות, גדרים וסייגים, כהנה וכהנה, אזי יהיה אף, "עליכם ועל בניכם", שגם בניו יתעלו מדרגה לדרגה לעילא ולעילא.

וכן נראה להסמך דברים אלו אף בפרשתן, שכתב רש"י בריש פרשתן, בפסוק (ו' ט') "אלה תולדות נח נח איש צדיק", וז"ל, ד"א ללמדך שצריך שתולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים, ע"כ, ויש לומר עפ"י הנ"ל, דתולדותיהם של צדיקים הם כשרים והגונים רק משום מעשיהם הטובים, שכיון שהצדיקים עושים מעשים טובים אזי בניהם ותולדותיהם ג"כ הולכים על זה הדרך.

נמצא שכל אחד צריך להטות שכמו לסבול עול התורה ועול המצוות ועי"ז יזכה לראות נחת מבניו ויצאי חלציו.

יעזור השי"ת שנוזכה להתחיל הזמן בכוחות מחודשים, מבראשית - מיט א פרישקייט, ונעלה מעלה מעלה בתורה ועבודה ויראת ה' טהורה.

מעט הכמות ורב האיכות

המרובה, כל עבודת מיזוג האויר בבית המדרש מכוונת על ידו ובלעדו לא ירים איש את ידו ואת רגלו וכו'.

לא ידוע, היאך וכיצד אך ביום מימי חודש מנחם אב הענעל"ט הושטה יד נעלמה אל עבר אותו שלט, לקחה אותו אל מחוץ לתחומי בית המדרש ולא ידענו היכן הוא ומה היה לו.

מזגן זה שעלותו גבוהה ואוירו נעים, יוצר על ידי חברה מפורסמת שעל עצם שמה נגבה ממון רב הפסיק את פעולתו

בעקבות העלמת השלט, כיום כבר אין מייצרים מזגנים מדגם זה ולא ניתן להזמין שלט כזה.

נסיונות שנעשו, להביא שלטים דומים מבתי מדרש ובתים שונים לא הועילו כלום, אין מהם כזה הדומה לנאבד על כן למסקנה יצא המזגן מכלל פעולה לגמרי, בכל זאת אין שום יכולת לצנן את האויר והאווירה בשעת התפילה, כאשר קבלנו, אך

כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו (משלי ד' ג'), הנה תיבת 'לקח' בגימטריא 'השלמה', כי לקח טוב נתתי לכם, דהיינו שהשלמה נמצא כבר בעולם הזה, אלא שצריך האדם לעשות לעצמו כלים ראויים להחזיק בצרכה, צדדי שהשלמה מתקיים אליו, והענה לזה הוא תורתִי אל תעזבו, לעסוק בתורה הק', ולהוסיף ציבורי תורה, וגם ללמד לאחרים, ועל ידי זה נזכה שהשלמה יהיה מתוך קיום.

(כ"ק רבינו שליט"א גליון דברי תורה עריה"כ תשע"ג)

ההכרח לא יגונה ...

שלט כה קטן במידותיו, כה מן בערכו, בהמצאו לא הוקדשה שום מחשבה על חשיבותו ועל כך שדרכו מופעלת מערכת ומועלת להנאת כל באי בית ד', אך בחסרונו, למרות קטנו אין שום תועלת והנאה מכל המערכת, הגדולה והיקרה, למרות מציאות המכונה על כותל בית המדרש, לא נותרה ברירה אלא לרכוש מערכת חדשה לטובת המתפללים, (אגב בימים אלו שוקדים גבאי בית מדרשינו באסיפת תרומות וכל הרוצה יבוא ויתרום).

ההצלחה, המערכת הפועלת לטובת האדם בכל ימותיו עלי אדמות, מופיעה לכל אדם בזה העולם, עם לידתו, כמאחז"ל בא תינוק וככרו בידו, אך כלי קטן ישנו, שממראית העין נראה, מן הערך, כלי זה, הוא תורתִינו הקדושה והטהורה, על ידה ניתנה האפשרות להעפיל אל פסגות ההצלחה בכל העניינים, ברוחניות ובגשמיות, בהמצא כלי זה, ובהשתמשות בו, בעסק התורה בלימודה ושימושה, בהוספת שיעורים ולימוד לאחרים מורגשת, מתרבה ומתחזקת ההצלחה ביותר, אך בחסרונה חס ושלוש, אין אפשרות להפעיל את מערכת ההצלחה ונוכחותה אינה נראית ואינה מורגשת ח"ו.

צדיקים, יצר הרע נדמה להם כחוט השערה, הכל להפעלת מערכת ההצלחה, קטן הוא במידותיו אך ערכו רב עד אין שיעור.

בשנים האחרונות התרגלו בני האדם לנשום אויר מקורר אף בימי הקיץ הלוהטים, הקושי שבחום השולט בימי הקיץ בארץ הקודש, הביא את הבריות לרכוש מזגנים ולהתקנים בכל מקומות שהותם

אמנם בתחילה נהנו ממכשיר זה אך במקומות יקרים, בנקים אולמות וכדומה, בהמשך אף החלו להתקינו בבתי המגורים וכשנתגבר ההרגל, נוצר צורך להתקינו אף בבתי כנסיות ומדרשות, עד אשר כיום, מהוה מקורר זה תנאי הכרחי קודם למעשה לשהותם של בני אדם במקום כלשהו ומכל שכן כשהמקום המדובר מיועד לתורה ועבודה שבלב זו תפילה.

לא יעלה על הדעת להכין מדור לתפילה, בו מתפללים אף בימי הקיץ כאשר אין בו מכשיר כזה, זאת, למרות מעשים רבים ששמענו וראינו אצל רבוה"ק זיע"א, בענין זיעה המפלסת דרכה מבינות לבגדים ועד טלית ספוגה בשעת התפילה ולמרות ידיעותינו בגודל מעלת התפילה ביגיעת בשר ובמסירות נפש, כאן מצא לו היצר מקום להתגדר, באם מורגש בבית המדרש מעט מדי ממידת הקור הנצרכת באויר, מיד פושטת לאות וחולשה על האיברים, עובדה שביכולתה להשפיע ח"ו על הקול והכונה בתפילה.

מעשה אשר ארע לאחרונה בבית מדרשינו בבית שמש, בית מדרש בו זכיתי אף אני להימנות בין החברים מקשיבים, בו זוכים אנו להתפלל בנוסח ובמנהגים המקובלים לנו מרבוה"ק זיע"א, ולהבלחט"א כ"ק מרן רבינו שליט"א.

"בית שמש" שמה זה המוזכר בנביאים, ניתן לה על כך שבה נראית השמש קודם להיראותה בעיר הקודש והמקדש, וכשמה כן היא, השמש יוקדת בעוז, ומפאת היותה קרובה לדרום ארץ ישראל, יש בה מן הנגב מעט, בכל נשימה.

לא ניתנה רשות משמים להרבות בה מקדשי מעט לתורה ותפילה, עד אשר ננחלו מזגנים לכל בתי כנסיות ומדרשות שבארץ ישראל, לאחר מכן רבו ורבו ב"ה, כה יתן וכה יוסיף, המזגן שבבית מדרשינו מופעל היה כמו שאר הדומים לו, ע"י שלט, המחובר ע"י חוט חשמלי למזגן, ע"י שלט זה אפשר היה לחזק או למעט במידת הקור כנדרש, בגמר השימוש במכונה זו, אף נכביה על ידי שלט זה, קטן הוא אך עליו נאמר, "מועט המחזיק את

המשך מאמר בדרך הישר

רבינו שליט"א, ובה פירש הרה"ק ה'בית עין' זיע"א, את הפסוק (שמות י"ב י"ג) "והיה הדם לכם לאות על הבתים", ד"ם' הוא מלשון דממה, ו'בתים' הוא בחינת תיבות, דרך כאשר יהיה לדם היינו דממה יהיה לכם הבתים היינו התיבות שתוציא מפיכם לאות. וכן פירש את הפסוק "ה' שפתי תפתח" וגו', שרק כאשר מקודם יקבל עליו אדנותו יתברך שמו יפתח פיו וידבר כראוי.

כל ההצלחה תלויה בזה

ואלו הם דברי קדשו של רבינו שליט"א בשבת קודם ראש השנה ע"ב (נצבים, גליון י"א), אבקש מכל א"א לקבל על עצמו קבלה לקראת ימי הדין המתקרבים ובאים, ומי שיקבל ע"ע קבלה זו יצליח ברוחניות ובגשמיות, שקודם כל ענין אשר עושים, וקודם כל דיבור שמוציא מפיו אפי' בלימוד התורה, יתבוננו בקרבם רגע אחד, ורק אח"כ יגידו דבריהם, ודבר זה תעמוד לו להצלחה בין בגשמיות בעסקיו שיצליח יותר, וגם יהיה לו יותר ברכה בזמן, וגם שיהיו לו חברים וידידים טובים ואהובים, וגם ברוחניות שיצליח להבין ביותר עמקות את דברי התורה"ק, והעיקר שע"ז יהיה מוצא שפתיך תשמור, ואל יבהל את פיו להוציא כל מה שעולה בלבו בלא שום מחשבה.

דרכה של תורה

מאמר מאת

הרה"ח יעקב לאנג הי"ו ~ ראש החבורה בירושלים עיה"ק

אין זכיה כתורה

ס'איז קאלט, ס'איז פינסטער, ס'איז נישט, זכור תזכור הן לפני ימים מועטים עמדת בבית המדרש בהארט פנים נפלאה, גהויבענע תפילות, לעכטיגע טישן, גהויבענע זמנים, סליחות, ר"ה, עש"ת, יוה"כ, הכנה לסוכות, סוכה וארבע מינים קדושים, הושע"ר ושמיני עצרת שמחת תורה.

וכעת שבאים ימים אשר אין בהם חפץ, אין בהם החיות והכוחות של הימים הנפלאים האלו, תזכור, אשרינו שזכינו לדיבור נפלא כזה מרבינו הק' מרן מוהר"מ מנאדבורנא זיע"א, מ'קען נישט זיין א יוד, נאר צייט אז מ'וויסט אז יעדער טאג איז ר"ה, און יעדער שבת איז יו"כ, און יעדער נאכט איז הושע"ר אדער שבועות ביי נאכט.

אצל הקב"ה אין שום נפ"מ תשרי או חשוון, כסלו או טבת, ביים אייבערשטן איז אלעס גלייך, כל הזמנים שווים לטובה.

ולעניינינו, למעלה משבעה שבועות אמרנו פעמיים בכל יום לדוד ה' אורי וישעי, אלע קענען דעם לעכטיגע'ן נוסח, נוסח מיוחד מלא טעם ודבקות הנאמר בחצרות בית נאדבורנא קרעטשניף, וכל אחד מאתנו היו לו רגעים טובים ונעלים בעת אמירת לדוד ה' אורי וישעי, הפסוקים נאמרו בפתיחת הלב, שבעה שבועות בקשנו, אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנועים ה' ולבקר בהיכלו, זכור נא, איך אמרת זאת ב"ח אלול, ב"ה וי"כ בשעת פתיחת הארון וכו' וכו'.

והנה הגיע פתיחת הזמן, הקב"ה מחכה עליך כביכול בישיבה בזרועות פתוחות שתבוא לבית ה' ותזכה לישב שם על התורה ועל העבודה לחזות בנועים ה', הנה כעת ימלא ה' משאלות לבך לטובה, יעצט, יעצט, איז דע ריכטיגע גוטע מינוט, בעת שעמדת לפני ה' ובקשת, דאס איז גיווען דער גוטע מינוט פון אחת שאלתי אותה אבקש, וכעת הוא העת המיוחל של שבתי בבית ה' כל ימי חיי.

וצריך לדעת שהיצה"ר לא נח ולא ישקוט ובכל יום מתחדש בהתחכמויות שונות ומשונות, ולפעמים בא היצר ומראה הנה יש בחורים ששומרים סדרי הישיבה ולומדים, אך בין גברא לגברא גם מצליחים לעשות כסף מכאן ומכאן, והיצר מפתה, הנה בחורים אלו מוצלחים יותר, אל תפתה ממנו, דערמאנט זיך, ווען די ביסט געשטאנען ביים אופנעם ארון קודש און געטרעט צום אייבערשטן מעומק הלב אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועים ה' וגו', הורני ה' דרך ונחני באורח מישור וגו', אז היתה כוונתך באמת ובתמים ללמוד תורה בהתמדה וחשק לקנות קנינים בתורה, הבנת התורה, ידיעת התורה, התמדת התורה וגדלות בתורה.

אי ווי גוט, אי ווי שיין, איז צו זיין א יוד, לערנען און דאווענען, און קיין מאהל נישט מיד.

כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

ווי לאנג דער בעלזער רב זצוק"ל איז גיווען אויף דעם עולם, האב איך מקנא גיווען ווער עס האט אויגן ווי דער בעלזער רב, אבער נאך זיין הסתלקות, בין איך מקנא נאר א מתמיד.

דברי רביה"ק ז"ע אלו נשמעו מפ'ק פעמים רבות אין ספור.

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך, וכתב בפירוש ר"י בן יקר וקרבתנו מלכנו לעבודתך פירוש לשמוע מתן תורה וכו', לעבודתך, היינו תורה, לפי שעבודה היא תורה כדאיחא בספרי (נ"ב מ"א) ולעבדו זו היא תורה.

ואמו מוצאים עיקר אופן אהבת ה' לישראל הוא ע"י תורה, אהבה רבה אהבתנו וכו' ותלמדם חוקי חיים, ועיקר בקשתנו שם שנזכה להבנת התורה ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל וכו' את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, ושנזכה לאור התורה והאר עינינו בתורתך, וכשאומרים ובנו בחרת מכל עם ולשון צריך לכוין לזכור מעמד הר סיני, וכן וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה, כתבו המפרשים שזה היה בעת מעמד הר סיני.

ובכל לילה אנו אומרים אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצות חוקים ומשפטים אותנו למדת, על כן ה' א' בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך ונשמח בדברי תלמוד תורתך ובמצוותיך לעולם ועד, כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

וקב"ה איסתכל באורייתא וברא עלמא, והאדם הוא נזר הבריאה, ותכלית הבריאה היא קבלת עול התורה וקיום התורה, אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי.

אם כן יסוד הכל הוא תורה, מהות הכל הוא תורה, ותכלית הכל הוא תורה.

ידוע מאמרם של צדיקים, מ'גייט ארויס פון די לעכטיגע טעג, און מ'גייט אריין און די לעכטיגע ווינטער נעכט, הכוונה הפשוטה בזה, שבימות החורף הלילות ארוכים ואפשר לעבוד בהם את ה', כלומר בשנים קדמוניות שעות היום היו שעות של עבודה כעבודת השדה, עבודת בניה ועבודת מפעלים, דהיינו בשעות היום העולם שוקק חיים ושעות הלילה היו שקטות, והיה לנו היום למלאכה והלילה למנוחה, ועובדי ה' היו מנצלים את שעות אלו שהעולם הגשמי שקט, לעבודת ה' במנוחה וממילא כאשר באו לילות החורף הארוכים, היה להם שעות ארוכות ללימוד התורה"ק ולתפילה ודבקות וכו' די לעכטיגע ווינטער נעכט.

אך לאמיתו של דבר ישנו עוד משמעות בדיבור הנ"ל, מ'גייט ארויס פון די לעכטיגע טעג און מ'גייט אריין און די לעכטיגע ווינטער נעכט, לעכטיגע טעג הם משמעות של ימי אורה ושמחה, ימים של שמחת חיים, ימים של התרוממות הנפש וכו', און לעכטיגע ווינטער נעכט, היינו לילות החורף הקרים, שמשמעותם זמנים של ידידה, נפילה או סתם ימים של פשטות ללא התחזקות בלי דערהויבנקייט,

בדרכי הזמן

מאמר מאת הבה"ח משולם זושא רוזנבוים נ"ו ~ ווליאמסבורג ברוקלין

במעלת וסגולת התורה והדרך להגיע לזה

דפסק מלין דאורייתא על גלין בטילין יתפסקין חיוהי מהאי עלמא ודיניה קיימא בההוא עלמא.

ואומר הראשית חכמה, האיך יבוא שלא יפסוק ז"ל, וכאשר האדם בעסקו בתורה ישית מורא הקדוש ברוך הוא לפניו לא יבוא לפסוק עכ"ל, וצריך ללמוד באימה יתירה ובכך לא יכשל בהפסק שעונשו חמור מאוד כמו שהבאנו מש"ס וזוהר.

ובחינת האימה צריך מאוד מאוד, כמו שכתב ברמח"ל באגרות, וכל אחד בעת לימודו יהא דינו כמתפלל שמו"ע שלא יוכל להפסיק בשום מתעסק שבעולם עכ"ל.

וצריך להרגיש זה מאוד כשישב ללמוד שלא להפסיק כלל וכלל וזה מעלה יתירה, כמו שכתב החזו"א באגרות (ל"ה) ולימוד במסירה גמורה יום אחד שקול כנגד מאה ימים בלא מסירה, עכ"ל.

זאת התורה צריך להיות לא סתם לימוד אלא מתוך כובד ראש ובאימה וביראה כמבואר בעיקר בספרי תלמידי בעש"ט הק' והאריכו ביותר על זה.

וזה דרך הלימוד העיקר וע"י לימוד כזה זוכין להיות תחת השפעת התורה כל היום, ובספר זאת זכרון מהרה"ק מלובלין זיע"א (פרשת קורח) אמר ז"ל, מי שעוסק בתורה תמיד ולא בדביקות וביראה ואהבה לחשוב ברוממות קל ולעשות רצונו ולגרום תענוג לעולמות הבורא ברוך הוא, אינו אלא בבחינת יעקב שעוסק רק בלבוש של הסוד שאין כוחו אלא בפה ויעקב הוא לשון עקב ודומה לתולעת עיי"ש באריכות, אבל באימה ויראה הוא ישראל דהיינו שהוא הדביקות בבורא בלא לבוש.

ואפי' מי שאינו משיג מהו אהבה ומהו יראה, דמבואר בתניא (פרק י"ח) ז"ל, ולתוספת ביאור באר היטב, מלת מאוד שבפסוק "כי קרוב אליך הדבר מאוד" וגו', צריך לידע נאמנה כי אף מי שדעתו קצרה בידעית ה' ואין לו לב להבין בגדלות אין סוף ברוך הוא להוליד ממנו דחילו ורחימו אפי' במוחו ותבונתו לבד אעפ"כ קרוב אליו הדבר מאוד לגמור ולעשות כל מצוות התורה

"ותלמוד תורה כנגד כולם" עכ"ל. ומבאר אח"ז דאהבה זו ירושה לנו א"כ דסתם אדם לומד מתוך אהבה אל השו"ת.

ונדפס מפי כ"ק אדמו"ר שליט"א (ארץ הצבי קובץ ט"ז), יסוד שהיתה אוות נפשו של אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שילמדו תורה מתוך יראת שמים, כדאיתא בתניא שהתורה אינה אלא לדבקה בו שבאמצעות התורה הקדושה מתדבקים בו וזהו פי' ולאסוקי שמענתא אליבא דהלכתא, היינו שיתבונן בנפשו מה יש לי היום מהלימוד, וגם להרגיש דקוב"ה ואורייתא וישראל חד בדאמצעות הלימוד מתקשר להשו"ת, עכ"ל.

המשך מאמר זה בגליון הבא בע"ה

יסוד הלימוד - הלימוד ברציפות

ר' שמעון אמר, המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה מה נאה ניר זה ממעלה עליו הכתוב כא' מתחייב בנפשו (אבות פרק ג'), מבאר הרע"ב שם דה"ה לכל שיחה בטילה וכו', ויש אומרים דרבותינו אשמעינן דאע"ג דע"כ הוי מברך 'ברוך שככה לו בעולמו' אעפ"כ מעלה עליו כא' מתחייב בנפשו, מפני שהפסיק ממשנתו.

ומבאר רבינו יונה, מתחייב בנפשו מפני כשעוסק בתורה צריך להיות באימה וביראה ברדת ובזיע, כדאיתא (יומא דף ד' ע"ב) אמר ר' מתיא בן חרש לא בא הכתוב אלא לאיים עליו כדי שתהא התורה ניתנת באימה ויראה ברדת ובזיע שנאמר "עבדו את ה' בשמחה וגילו ברעדה", ומפרש שם רב אבא בר מתנה מאי וגילו ברעדה דבמקום גילה שם תהא רעדה, רש"י (ד"ה במקום גילה), דכתיב "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ולכן אם הפסיק מלימודו ואינו לומד כדבעי הוא קל ראשו בתורה ולכן מתחייב בנפשו "והדין נותן", כך פירש רבינו יונה שם.

ואומר מהר"ל בספר דרך החיים, כעין זה בלשון אחר, שכאשר הוא פורש מן התורה הוא פורש מהשו"ת שהלא השו"ת הוא עם האדם השונה וכשאדם עומד ומדבר למלך ועובר שם אדם והפסיק דבורו עם המלך ומתחיל לדבר עם העובר הרי זה פורש מן המלך שלא ירצה להיות עמו ודבר זה בודאי נגד המלך הוא.

ומבואר בכמה מקומות בש"ס, חומר הדבר של הפסקה באמצע הלימוד ואמר ר' לוי כל הפוסק בדברי תורה ועוסק בדברי שיחה מאכילין אותו גחלי רתמים שנאמר "הקוטפים מלוח וכו' (חגיגה י"ב ע"ב).

אמר ר' יהודה אמר רב כל הפורש מדברי תורה אש אוכלתו שנאמר "ונתתי את פני בהם וגו' (ב"ב ע"ט ע"א), והפשט בזה אפי' שרוצה רק עכשיו לדבר, כמו שמבאר שם הגר"א שפוסק בלימודו לדברי שיחה.

ובזוהר הק' (פר' חיי שרה קכ"ב) ז"ל, מאן דפסיק יתפסק, מאן

סדר לימוד לב' שבועות הבאים במסכת שבת במסגרת "תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכולכם"			
שב"ק נח	צב.	שב"ק לך לך	צה:
יום א' לך לך	צב:	יום א' וירא	צו.
יום ב' לך לך	צג.	יום ב' וירא	צו:
יום ג' לך לך	צג:	יום ג' וירא	צז.
יום ד' לך לך	צד.	יום ד' וירא	צז:
יום ה' לך לך	צד:	יום ה' וירא	צח.
יום ו' לך לך	צה.	יום ו' וירא	צח: